

Singurătate

Panait Gabriela

Amintiri

Un trandafir strivit sub călimară,
Sub lacrima greoaie din priviri,
O serenadă cu glas de primăvară
Împrăstie parfum din amintiri.

Așa de cald îmi pare răsăritul
Pășind în viața mea ca un străin,
În zori de zi îi voi simți sărutul
Înrourat prin frunze de măslin

Și simt în umbrele de îngeri din livadă
Cum a trecut atâta timp prin mine,
Cum cerul în văzduh ar vrea să cadă
Să mă acopere cu aripile fine

Și -n jocul razelor prin pajiștea uscată
Descopăr o poveste rătăcită,
Când ochii tăi ,sub bolta înstelată,
Ardeau precum o lampă învechită

La geamul vieții mele ,uneori
Deschid privirea spre un câmp în floare
Și mai zâmbesc petalelor de flori
Ce au rămas acum fără culoare.

Atingerile noastre se topesc
Precum zăpada-n podul palmei mele,
Nici nu mai știu să -ți spun cât te iubesc,
Doar te mai simt prin gândurile mele!